

Rejsebeskrivelser

FOR MEDLEMMER I DACF

INDHOLDSFORTEGNELSE:

**Istrien, Øerne i Kvarner bugt, Rijeka,
Plitvice-søerne m.m.**

JENSEN'S MINI - CRUISE 1998 SIDE 2-23

Ferieplanlægning, -oplevelse og -beskrivelse

Rothenburg ob
der Tauber

Rejseplanlægning

Efter perioden med borgerkrigen i begyndelsen af 90'erne er Kroatien, Istrien - Kvarner bugt m.m. igen blevet mere og mere omtalt.

Rejsebeskrivelserne i MOBIL TOTAL, FDM's medlemsblad samt rejsearrangørernes udbud omkring Kroatien var blevet studeret flittigt i løbet af vinteren.

Specielt er det via de sydtyske og østrigske fjernsynskanaler bemærket, at især Slovenien men også Kroatien er blevet mere og mere omtalt.

1996 er blevet omtalt, som året med en begyndende og igen voksende turistindustri i især Kroatien. 1997 er blevet omtalt som året, hvor man var godt på vej til "gamle" tilstande, men langt fra endnu på niveau med tidligere tids turistniveau.

Til 1998 er der store forventninger, og turen har alt givet mig den opfattelse, at disse forventninger vil blive indfriet.

Specielt bemærkede jeg ferietrafikken Kristi himmelfart, men herom senere.

I Planlægningen indgik også, at Venedig skulle være en del af programmet, idet vi ikke tidligere har været på disse kanter, ligesom vinindkøb ved Kalterer See skulle være obligatorisk.

Fortsætter side 3

Fortsat fra side 2

Desuden indgik Tjekkiet også i overvejelserne, for at få fingrene i billig ægte Budweiser og Pilsen Urquell øl, aht den kommende hårde sommer med VM i fodbold og Tour de France.

Indkøb af krystalglas var efterhånden en nødvendighed, idet vort Holmegårds glasservice var blevet "udtyndet". Før rejsen ifm. med Mors Dag konstaterede en af vore piger, at et nyt rødvingsglas ville koste ca. 200 kr. Så indkøb af krystalglas i Tjekkiet indgik således kraftigt i overvejelserne.

Forud for turen lå en række overvejelser, f.eks.

- hvilket tidspunkt var det rigtige
- hvilke steder skulle prioriteres højest
- hvor lang tid skulle anvendes
- hvilken rejserute skulle vælges
- hvor/hvordan skulle overnatningerne finde sted
- osv.

Tidspunkt:

Af forskellige årsager faldt valget på maj.

Jeg ville udnytte de mange helligdage, ligesom "almindelige" turister under ferien er et "afskyeligt" element.

Spørgsmålet var bare, om temperatur-forholdene ville blive tilfredsstillende, om der kunne bades osv.

Gennemsnittemperaturerne omkring den nordlige del af Adriaterhavet i maj skulle iht. litteraturen udgøre ca. 20 °C, og vandtemperaturen skulle mindst være på 14-15 °C.

Vi var heldige med endnu bedre temperaturer.

Prioriteringen:

Kaltere See og Venedig var selvskrevet.

Derefter fulgte den slovenske del af Istrien, Istrien vestkyst inkl. Pula i syd, Kvarner bugt's øer CRES - LOSINJ - KRK.

Desuden var en afstikker til Plitvice søerne en del af planen, men for ikke at opskræmme familien derhjemme alt for meget var oplysningsniveauet herom meget sparsomt.

Fortsætter side 4

Fortsat fra side 3

Plitvice søerne ligger som bekendt i Krajina provinsen tæt på Bihac i Bosnien-Hercegovina, centrum for nogle af borgerkrigens rædsler.

Postojna hulerne i Slovenien skulle være en del af turen, ligesom en bytur i Ljubljana blev planlagt.

Kärnten i Østrig med søerne omkring Villach var også et "must".

Hallstatt ved Hallstätter See samt søerne i Salzkammergut, herunder især Wolfgangsee, skulle indgå i planlægningen.

En smuttur igennem Bayrischer Wald og Böhmen i Tjekkiet, er området omkring Lipnosøen i Tjekkiet, som dog viste sig at være en skuffelse.

Ceske Krumlov, Ceske Budjovice (Budweiser), Pilsen og Marianske Lasne (Marienbad) var også kommet i ønskeposen.

Den sidste del af hjemturen skulle fore via Thyringen og Thyringer Wald.

Hvor lang tid:

Vi havde afsat 3 uger, dvs. vi tog af sted d. 8/5 (Store bededag) og ville være hjemme før Pinsen, for at kunne slappe af, for så ugen efter at køre til træf i Süderbrarup ifm. et andet gøremål i Flensburg d. 6/6-98.

Overnatninger:

MOBIL TOTAL blev nøje studeret inde udrejsen.

Erfaringen viser, at mht. Østrig skal man passe på. Der er for det meste henvist til campingpladser. Vor overnatning på campingplads Berghof ved Ossiacher See viste desuden, at ussel mammon disse steder er i høj kurs.

Først efter nøje studie af prislisterne og henvisning til MOBIL TOTAL medførte, at der var prisreduktion ved ankomst efter kl. 17.00 og afrejse før kl. 10.00.

Fortsætter side 5

Fortsat fra side 4

Italien anvendte vi Padova 1 nat, efter angivelsen i MOBIL TOTAL. Der var, som angivet, en gebyrpligtig parkeringsplads lige midt i byen, men den var inddraget til cirkus. Parkeringspladsen blev normalt også anvendt til turistbusser, så vi benyttede i stedet bussernes alternative mulighed, som var lige ved siden af og tilmed gratis.

Muligheden i Padova er spændende, fordi den er midt i byen, så sightseeing i byen er aldeles bekvemt.

Venedig fandt vi ud af, at der på den store parkeringsplads på parkeringsøen Tronghetto, var et område (i højsæsonen for lille) reserveret autocampere.

Til gengæld kostede det 25.000 lire for hver påbegyndt 12 timer, uden nogen form for faciliteter, men yderst bekvemt ift. vandtransporten til Venedig centrum.

Så det kan anbefales, at ankomme tidligt i højsæsonen (for at sikre sig en plads), og blive der til næste dag, samt at investere i en 24 timer's turistbillet til vandtransporten.

På forhånd blev alternative pladser i Kroatien udelukket, af forskellige subjektive årsager.

Det tidlige tidspunkt på året til trods viste det sig, at det i et vist omfang godt lod sig gøre at overnatte alternativt.

F.eks. lagde jeg mærke til parkeringspladsen ved Rovinj (nordsiden) på Istrien var gratis, og at flere sandsynligvis garvede campere (tyske og italienske) anvendte denne. Det samme bemærkede jeg i byen Krk på øen af samme navn.

I Tjekkiet bemærkede jeg, at P-pladserne ved hovedlandevejene, Motorrest (service-station + rasteplads med motel og spisemulighed), flittigt blev anvendt af campere.

Økonomi:

Udgifterne til diesel i Kroatien og Tjekkiet er meget gunstige ift. den danske niveau, og ca. 0,5 kr. billigere pr liter ift. det tyske niveau, dvs. for begge lande knap 4 kr. pr. liter diesel.

Fortsætter side 6

Fortsat fra side 5

Prisen i Slovenien ligger lidt højere, men stadig under det tyske niveau.

Derimod er Italien på niveau med os herhjemme, og i Østrig ligger niveauet midt imellem de tyske og de danske priser.

Priserne for overnatning på campingpladser i Slovenien og Kroatien forekommer at være overkommelige. Ca. 70-80 kr. pr nat alt inkl. (også strøm) var vore udgifter.

Standarden var rimelig, men forsømt. Men overalt var der investeringer på vej.

I Kroatien blomstrede det tydeligvis med privat initiativ, også på campingområdet.

I Østrig er fanden løs, har jeg på fornemmelsen.

Ved Ossiacher See er der iht. MOBIL TOTAL angivet 2 pladser, som viste sig at være ved siden af hinanden. Den ene ville have 220 ØS for alt inkl., men kun på et bestemt område af pladsen, selv om der var flere ledige pladser ved søbredden.

Den anden kom vi, efter vor folkelige oplysnings-kampagne, af med 240 ØS, men så til gengæld ved søbredden.

Jeg havde en snak med en tilsyneladende garvet campingvognsturist, og han var af den opfattelse, at campingpladserne i Østrig i et stort omfang slet ikke er interesseret i autocampere, som jo i sagens natur er "nomader" i ordets positive betydning.

Man ville hellere have campingvogne, for de bliver der flere dage af gangen, dvs. mindre administrativt bøvl mm.

Jeg tror manden har ret.

Udbudet af alternative pladser i Tyskland er stort, og standarden tilsyneladende fin mange steder. Det skyldes måske ovennævnte problematik.

Kort mm:

Før turen blev der på biblioteket i Randers lånt Politikkens "Turen går til Tjekkiet & Slovakiet", og tilsvarende til Jugoslavien (dvs. en udgave før borgerkrigen, for der findes endnu ikke en opdateret udgave).

Fortsætter side 7

Fortsat fra side 6

Derimod investerede vi i FDM's feriepakker, men pga. turens udstrækning måtte der indkøbes 3.

Disse feriepakker kan anbefales, men er kun for medlemmer.

Desuden investerede vi i et godt og detaljeret kort for den sydlige del af Østrig, hele Slovenien og en meget stor del af Kroatien. Men erfaringsmæssig måtte jeg i hvert fald 1 gang konstatere, at opdateringen ift. borgerkrigen er mangelfuld.

En færgerute, som havde være nedlagt i 6-7 år, var ikke blevet fjernet fra kortet.

En nyttigt informationskilde var eksempelvis også MOBIL TOTAL udgave 2/97.

UDREJSE:

Fredag d. 8/5 var der afgang fra Randers med retning mod Flensborg via Esbjerg, fordi husets kæledyr skulle i pasning.

Derefter skulle der i Flensborg foretages en omladning til camper nr. 2, med et mål at komme forbi Hamburg inden overnatningen.

Men djævelen er løs i Hamburg med deres tunnelbyggeri, så vi måtte igennem ca. 15 km kø i sydgående retning.

Næste dag skulle Garmisch-Parten kirchen nåes. Det er rimelig enkel, fordi A7 jo som bekendt "udspringer" i Flensborg og ender ved den østrigske grænse, men en lang dagsrejse (ca. 800 km).

Undervejs gjorde vi et par timers ophold i Rothenburg ob der Tauber, som vi havde gjort før, men mest fordi der til familiens ældste medlem skulle indkøbes en bestemt glassouvenir.

Derefter valgte vi Füssen (og ikke Pfronten) ind i Østrig til GP.

Men det skulle vi ikke have gjort, en kombination af masser af vejarbejde og dårlig beskiltning førte til en noget rodet kørsel og spild af tid, på et tidspunkt hvor trætheden var indtruffet.

Men til GP kom vi, og iht. MOBIL TOTAL var den alternative plads ved den olympiske skihopbakke. Det opfattede jeg som den olympiske isstadion.

Fortsætter side 8

Fortsat fra side 7

Der overnattede vi så (ulovligt), men vi var ikke alene, og der skete ikke noget.

Til gengæld var det centralt ift. bymidten i GP (2 minutter forbi isstadion og under banegården).

Vi fandt en restaurant i bymidten med blik mod Zugspitze, så vi kunne spise i det fri kl. 20.00 ved 26 °C, skønt her i begyndelsen af maj.

Næste dag fortsættes via Mittenwald, Innsbruck og Brenner til Italien.

Men først frekventerede vi sani-stationen ved den olympiske skihopbakke, hvor der i øvrigt var mange autocampister, årstiden taget i betragtning.

ITALIEN:

Næste stop (søndag) blev Kalterer See, for mandag morgen at foretage vort planlagte vinindkøb.

Der var masser af mennesker, og der blev badet flittigt både i søen og i swimmingpoolen, men temperaturen var også i nærheden af de 30°C.

Efter vinindkøb næste dag fortsatte vi via Riva del Garda, Turbole og Gardasøens østbred, forbi forlystelsesstedet Gardaland, og videre via Verona til Padova.

Herfra er der ca. 25-30 km til Venedig.

VENEDIG:

Vi ankom tidlig, kl. ca. 9.00. Vi forsøgte, uvidende som vi var, at finde en plads ved Piazzale Roma, for det var jo tættere på Canal Grande. Men vi blev hurtigt, høfligt men konsekvent henvist til parkeringsøen Tronghetto.

På dette tidspunkt var her allerede 6-8 autocampere parkeret. Men fandt dog en plads, men en smule skygge fra træer. Temperaturen var allerede omkring de 25°C, og steg yderligere i løbet af dagen.

Der var et udmærket informationskontor m.m. ved indkørslen til P-pladsen. Her kunne også købes billetter til vandtransporten.

Fortsætter side 9

Fortsat fra side 8

Vi besluttede, at investere i 24 timers billetter til bådene, hvorefter vi begav os på vej til anløbsbroen, steg på linie 88, i retning af Canal Grande mod Marcus-pladsen.

En mageløs transportform, med al den virvar af små og store både til såvel passager som til godstransport, er ubeskrivelig.

Midt i det hele lyder der sirener, så er det politi og ambulancebåde, som er undervejs i et rasende fart. Meget fascinerende.

Kl. 11.00 var vi på Marcus-pladsen. Jeg havde i mine drømme forestillet mig, at vi mere eller mindre ville have Venedig for os selv. Men goddaw do, det vrimlede med alle mulige forskellige turister (især af asiatisk oprindelse).

Restauranterne på Marcus-pladsen var åbne, og musikken spillede. Duerne hyggede sig med alle disse mennesker.

Vi vadede lidt rundt i små-gyderne og kom rundt om Sukkenes Bro. Da vore maver efterhånden meldte deres tilstedeværelse, besluttede vi at tage en båd til Lido, i håb om at finde steder med mere jordnære priser.

100 m fra anløbsbroen på Lido mødte vi Venedigs første supermarked.

Efter en rask beslutning begav vi os ind i supermarkedet, købte ind til et par dage, og tog den første båd retur til bilen på Tronghetto, hvor maverne blev tilfredsstillet.

Efter yderlige et par timers hvil, havde vi igen mod på en tur mere i Venedig. Da var klokken efterhånden blevet 17.00.

Denne gang tog vi med linie 88 den anden vej rundt til Marcus-pladsen.

Planen var fra Marcus-pladsen via de små gyder og Rialtobroen at returnere til Piazzale Roma, for at tage en båd tilbage til Tronghetto sidst på aftenen.

Det er en hel ejendommelig fornemmelse, at bevæge sig igennem disse side-gyder her mellem kl. 18.00 - 20.00, netop tidsrummet hvor venizianerne gjorde deres indkøb i sidegydernes små butikker.

Fortsætter side 10

Fortsat fra side 9

Vi måtte simpelthen finde et intimt sted ved Rialtobroen og Canal Grande for at nyde aftensolen og menneskemyldret på land og til vands.

En hel ejendommelig og mageløs by, med et tilsvarende uvirkeligt prisniveau.

Endelig nåede vi, efter endnu et vinstop og mættet af indtryk, tilbage til bilen.

Denne dags indtryk var så anderledes, og så omfattende, at vi blev enige om, at det var rigeligt for denne gang. Nu havde vi overblikket, og kunne nemt eksakt fastlægge indholdet for næste gang. For det kommer, er jeg sikker på.

Derfor besluttede vi at stå tidlig op næste morgen, og komme væk, inden vi skulle betale for endnu en ny 12 timers parkeringsperiode.

ISTRILIEN:

Endelig begav vi os på vej mod Istrien.

Trafikken på hovedvejen mod Triest var ikke så høj, som forventet. Med en gennemsnitsfart på 70-80 km/t var der magelig ro til at nyde dette flade landbrugs- og vinlandskab. Først det sidste stykke mod Triest begyndte Karstlandskabet at vokse frem, men sine karakteristiske lyse og porøse klipper.

Egentlig havde vi afsat tid til en bytur i Triest, men varmen og det overdådige indtryk fra gårdsdagen medførte en større og større længsel mod havet, mod badning, afslapning med egnens rødvin osv.

Derfor droppede vi Triest, og fortsatte direkte mod den slovenske kyst, nærmere betegnet Piran.

Men for sa... holdt det hårdt at finde den rigtige vej ud af Triest, men efter at have været oppe og nede af "bakkerne" af motorvejen mod Ljubljana et par gange (dog med en skøn udsigt over Triest i tilgift), fandt vi den rigtige afkørsel mod den slovenske kyst.

PIRAN:

Vi forsøgte at finde en campingplads iht. "Turen går til Ju...,

Fortsætter side 11

Fortsat fra side 10

men var ikke opmærksom på, at den beskrevne campingplads ikke ligger ved Piran, men ved den i nærheden beliggende ferieby Portoroz.

I vor søgen gjorde vi holdt ved en turistinfo. Her kunne man henvise til 3 muligheder, men især var han interesseret i at lede os mod Fiesa, en lille bydel til Piran.

Vi tog imod rådet, og kørte de 5 min derhen.

Et aldeles dejligt lille sted ca. 15 min gåtur af en kyststi til centrum af Piran.

Det havde kun den ulempe, at pladsen endnu ikke var åbnet, man byggede kraftigt aht. den kommende weekend's åbning.

Men efter en nærmere diskussion, og da vi var henvist hertil fra turistinfo, fik vi lov at holde på den lille parkeringsplads udenfor, og mod et lille gebyr fik vi også lov at benytte campingpladsens faciliteter.

Nu meldte de første praktiske problemer sig. Pga. varmen kunne køleskabets frostboks ikke følge med, alt det medbragte kød var optøet, så køleskabet måtte rengøres fra A-Z. Den store stegedag blev indledt for at redde kødet. Herefter havde vi masser af frikadeller og bøffer til resten af ferien, og af resten (flæskekød i tern) lavede vi en skøn indisk risret til et par dage.

Privatbiler er forment adgang til selve Piran (bomme og vagt), som ligger på en odde. I stedet bliver man henvist til særskilte p-pladser. Mellem Piran og den mondæne ferieby Portoroz kørte der jævnligt små bybusser, en tur på 5-10 min.

Tårnet ved kirken i Piran skal efter beskrivelserne have været venizianernes model for tårnet på Marcus-pladsen i Venedig. Ligheden er slående, selv om tårnet er mindre.

Et skønt sted, som så afgjort tåler en gentagelse, når vi kommer på disse kanter igen. Campingpladsen ved Fiesa er ikke ret stor, og der er mange fastliggere og udlejningsvogne, så i højsæsonen bør man nok finde et andet sted, f.eks. i Porto-roz.

Fortsætter side 12

Fortsat fra side 11

Den næste dag fortsatte vi mod den kroatiske del af Istrien.

Men først skulle der købes noget af egnens berømte vin.

Der var vingodser, men salgssteder kunne jeg ikke finde, så vi endte i et discountmarked, for at få hvad vi søgte, rødvinen "Refosko".

ROVINJ:

Egentlig var Medulin-området på Istrien's sydspids udset til næste stop, med Rovinj som alternativ.

Det endte med Rovinj, et aldeles pragtfuldt sted. Medulin er tilsyneladende også et dejligt sted, men ligger en lille smule af sides.

Før vi ankom til Rovinj, havde vi tilbagelagt vejen forbi Umag, Novi-grad, Porec og Vrsar på den nordlige del af kysten, men de forekom som nogle typiske masse-turist-områder.

Vi passerede Limskij Kanal (Limfjord), og gjorde holdt ved den lille havn i bunden af fjorden. En lille skøn fjord, men dog ikke så fortryllende, som man kan læse sig til.

Men bedst som vi drak vor kaffe, gjorde piraterne deres indtog. Et træskib i en nøje kopi af træskibe fra Columbus tid eller lidt senere, men nu med dieselmotor, ankom med en flok turister. En skæg oplevelse for os, men også for de ombordværende må det have været.

Efter yderligere ca. 20 km var Rovinj i sigte. Her måtte vi uvilkaarlig blive. En by med flere bådehavne og campingpladser, sågar naturist, men her trak fru Jensen i nødbremsen.

En skøn og dejlig lille by, som også viste sig at være tiltrækkende for 1-dagsturister.

Byen blomstrer tilsyneladende af privat initiativ overalt.

Vi havde egentligt udset os den private campingplads Porton Biondi, men den var også under ombygning, og derfor ikke åben endnu.

Desværre.

Den ligger dejligt med terrasser-pladser og med masser af træer, med kun 10-15 min gang til selve Rovinj-by. Det ideelle sted for et flere dages ophold.

Fortsætter side 13

Fortsat fra side 12

I stedet måtte vi tage til takke med den store "statslige" Hotel & Campingplads Valdaliso, dog helt ned til strandkanten, men ca. 7 km fra byen, så bilkørsel var nødvendig.

I Rovinj er der et blomstrende cafe og restaurantliv, men til langt bedre priser end herhjemme.

F.eks. to mega isdesserter med tilsvarende god vin og kaffe = ca. 60 dkr.

Vi blev her i 2 nætter, så der var tid til en sightseeingtur til Pula ved Istriens sydspids, en tur på ca. 30 km fra Rovinj.

Jeg ville med al djævlens magt opleve det gamle amfibieteater i Pula, som skulle være knap så stor som colosseum i Rom, og fra samme tid, men mere intakt.

Om det er rigtigt, ved jeg ikke, for Rom står stadig på ønskelisten. Men en egenartig oplevelse, sikken en bygningskunst dengang.

Tilbage til Rovinj. Hvor er det skønt at kunne sidde på strandkanten med 1 l god rødvin (ca. 15 kr.), og have Rovinj i baggrunden. En oplevelse som kan anbefales, og er meget afstressende, skulle jeg hilse at sige.

ØERNE I KVARNER BUGT:

Næste mål var øerne Cres, Losinj og Krk i nævnte rækkefølge.

Hertil skulle benyttes færgerne Brestova - Porozina (Istrien - Cres) og Merag - Valbiska (Cres - Krk). Krk er landfast via Kricki Mostbroen.

Enkelbillet-prisen for en camper + 2 personer = ca. 130 dkr./færgerute.

Omstændighederne gjorde, at vi faldt for campingpladsen Poljana i Mali Losinj.

Pladsen er som sådan prima, men der var for langt ind til selve byerne Mali og Veli Losinj. Et par cykler ville have gjort underværker.

Fortsætter side 14

Fortsat fra side 13

Området omkring de 2 små byer bærer præg af turisme, men er dejlig fredeligt, og priserne er gunstige. F.eks. en 3-retters menu for 2 inkl. 1 l rødvin = ca. 125 kr.

Stedet + byen Cres på øen af samme navn er ideel for en afslappende ferie med badning og vandsport, f.eks. for familier med børn. Der var tilsyneladende forbavsende mange fastliggere, med italiensk, østrigsk eller tysk herkomst. Måske pga. prisniveauet og klimaet er det gunstig for mange pensionister på disse kanter.

Skulle jeg vælge i dag, blev det nok campingpladsen ved byen Cres på Cres, pga. dens beliggenhed tæt på byen, også fordi man er tæt på f.eks. mange udflugtsmål, selv om man skal med færgerne (sejltid ca. 25 min, sejler uafbrudt i højsæsonen, kun afbrudt nogle få timer om natten), f. eks. kunne Pula, Rovinj, Krk, Rijeka, Opatja osv. alle gøres til mål for 1-dagsture herfra.

Næste stop blev øen Krk.

Planen var, at tage færgen Baska - Senj for at komme til Plitvice søerne. Men her fejlede planlægningen, idet færgen har været ude af drift i 6-7 år, viste det sig.

Vi valgte campingpladsen ved byen Krk, og det var ikke så ringe endda. 5 min travetur, så var man i byen, som ligger dejligt.

Vi kunne også have faldet for pladserne ved Punat, ikke så langt fra Krk, men igen for langt til byen for en aftentur.

Prisen for overnatning igen ca. 75 - 80 kr. alt inkl. strøm osv., vandkant, 22-23°C kl. 20.00. Kan man forlange mere.

Her oplevede vi store gratte-dag. Køleskabet var ikke pakket godt nok, uden dermed at fortælle, hvem synderen var. Resultat, et helt nyt glas honning var væltet, og al honningen lå fordelt i hele køleskabet. Det er de små "glæder", som camperlivet fører med sig.

Nu var så tidspunktet kommet, hvor familien regnede med, at vi igen ville fortsætte i nordlig retning.

Fortsætter side 15

Fortsat fra side 14

Men i stedet gik turen videre mod det Unesco beskyttede naturre-servat Plitvice med de tilhørende søer. Området ligger i den sydlige del af Krajina provincen, tæt på Bihac i Bosnien-Hercegovina.

PLITVICE:

Da nu færgen fra Baska til Senj var nedlagt, måtte turen til Plitvice gå over Kricki Mostbroen, ad hovedvej 2 forbi Crikvenica og Novi Vinodolski til Senj. Herefter ad hovedvej 5 over højderne ved Vratnik indtil mødet med hovedvej 6. Dette stykke vej fra Senj var nyanlagt. Herfra forløber hovedvej 5 sammen med nr. 6 til Otocac, hvorefter nr. 5 fortsætter syd om naturreservatet Plitvice.

Byen Otocac er beboet med masser af mennesker, SFOR-patroljer og politi ved bygrænsen. Men 25 km før og efter Otocac er det den rene elendig mht. sønderskudte og udbrændte huse, ligesom de billeder som vi i dag ser fra Kosovo.

Tilsvarende er vejene den rene ynke.

Jeg bemærkede et par gange vilde heste på vejen i området.

Iht. beskrivelserne skulle der være 3 indgange til Plitvice søerne, men i dag er der kun 2. Så vi måtte fortsætte af hovedvej 5 helt til krydset med nr. 13, og derefter mod nord ca. 17 km til vi kom til indgang 2. Indgang 1 ligger et par km længere mod nord.

Der var rigelig med p-pladser, og der var ingen problemer med overnatning på p-pladsen. Der var en livlig trafik med busser, ligesom andre campere og personbiler. Vi var 3-4 campere, som overnatte på stedet.

Jeg vil afholde mig fra at beskrive området. Men det er en aldeles skøn og anderledes naturoplevelse, med alle disse søer og de mange vandfald.

Det er svært at graduere oplevelsen ift. andre oplevelser. Det er som at sammenligne højden af et tordenskrald med højden af Rundetårn.

Oplevelsen var rejsen værd, og kan stærkt anbefales. Jeg tror stedets frodighed som kontrast til adriaterhavskystens til tider golde klipper vil stå fast printet i hukommelsen for altid.

Fortsætter side 16

Fortsat fra side 15

Området er så stort, at det vil være vanskeligt at nå rundt på 1 dag.

Så planlæg med 2 dage med 1 overnatning på stedet.

Det er for anstrengende at køre til og fra kysten på samme dag.

Der gives rabat på en 2 dages billet til søerne.

Naturreservatet har stort set ikke mærket noget til borgerkrigen, selv om det i en periode var under serbisk kontrol.

Hjemturen foregik ligesom udturen ad vej nr. 5 (samme rædsler endnu engang) til Senj med mål i Rijeka i bugten helt oppe ved Opatja, på campingplads Splendid, helt nede ved strandkanten, rødvin og 6" TV tændt for at se champions legua finalen i fodbold, vel at bemærke ude i stille vejr ved en temperatur på ca. 23°C, og dette sammen med en ældre italiener, som ikke kunne få sin satellitmodtager i sin camper til at fungere.

Vi forstod ikke hinandens sprog, men vort kropssprog fortalte hvem vi holdt med, og vi var stort set aldrig enige.

Fru Jensen var gået tidlig i seng, for hjemveen havde meldt sig.

POSTOJNA-hulerne

Nu var det blevet Kristi Himmelfart. Vi fortsatte af E63 mod Slovenien, med mål ved drypstenshulerne i Postojna.

At komme til Slovenien var som en lidt anden verden, mere frodigt, mere velholdt og rent, så vi følte os på rette vej.

Trafikken mod nord var ringe, så vi kunne holde en god gennemsnitshastighed.

MEN mod syd var det en lang kø de ca. 60 km helt op til Postojna.

Det var tyskere, østrigere og hollændere i nævnte rækkefølge, som var undervejs med campere, campingvogne, både osv., for at sikre sig en god plads til pinsen, eller for hele sommeren.

Den oplevelse får mig til at tro på, at turismen til den Kroatiske adriaterhavskyst i år for alvor er vendt tilbage.

En tur i Postojna-hulerne er en ligeså utrolig oplevelse, som Plitvice søerne.

Tænk sig, at man flere km inde i hulesystemet har afholdt koncert for 10.000 mennesker.

Fortsætter side 17

Fortsat fra side 16

Hulerne er de næststørste kendte drypstenshuler i verden, og er så enorm store, farverige, osv., at et besøg er et must, hvis man er i området.

Ligesom Plitvice-søerne står hulerne klart printet i hukommelsen for altid.

Jeg vil afholde mig fra en nærmere beskrivelse af hulerne. Månederne maj - okt. er hovedsæson med fuld åbningstid.

For camperfolket er det forbudt at overnatte ved området, men man er henvist til nærmeste campingplads 6-8 km væk.

Selve indgangsområdet bærer præg af stor turistsøgning, så der er rigelig med p-pladser, turistbutikker, restauranter, hoteller osv.

KÂRNTEN:

Næste stop skulle egentlig have været Ljubljana. Men tidsnøden gjorde at vi fortsatte mod Østrig.

Men kørslen igennem byen gav mig det indtryk, at parkering med en camper i centrum er en besværlig og måske umulig oplevelse.

Herefter fortsatte vi af hovedvej 1 mod Ljobl-passet.

Ljobl-passet må ikke passeres af campingvogne. Det kan jeg s'gu godt forstå, fordi især på den østrigske side er der nogle krasse stigninger og kurver.

Dette til trods for, at selve passet (tunnel) kun ligger i 1.100 - 1.200 m højde, og niveauforskellen på begge sider af passet kun er på 6 - 700 meter.

Vor næste overnatning blev på den østrigske side lige efter pasovergangen.

Herefter gik rejsen videre mod Villach, syd om Wôrthersee mod Maria Wôrth, men umiddelbart før byen Reifnitz stødte vi ind i en masse forvirrede VW-fanatikere, nemlig deltagerne i Wôrthersee Tour 1998. En masse unge forvoksede knægte med deres Polo-er og Golf-er i mange forskellige udgaver, men altid med en eller anden stor tøs i nærheden af potensforlængerer.

Fortsætter side 18

Fortsat fra side 17

Det tog over 1 time at køre knap 1 km.

Må jeg så bede om vore campertræf, det er et noget mere organiseret, kønnere, civiliseret og afdæmpet syn.

Til Maria Wörth kom vi. Efter en lille spadseretur til den lille kønne kirke, fik vi det, vi kom efter, nemlig kaffe med Apfelstrudel og vanillesovs. Blandt gråspurvvene må denne vanillesovs være berømt, fordi der var nok af dem, og de foretrak sågar at blive fodret direkte fra en teske holdt i hånden.

Herefter var en indkøbstur i Villach næste stop.

Iht. MOBIL TOTAL var der muligheder for overnatning ved Faaker hhv. Ossiacher See. Valget faldt på sidstnævnte, som passede fint til vores videre fremfærd.

Overnatningen på campingplads Berghof var ingen billig fornøjelse. Jeg må nok sige, at næste gang vi kommer til området, skal henstilling for natten planlægges på en bedre måde.

HALSTATT:

Vi forlod Kârnten via St. Veit an der Glan med retning mod Judenburg for at krydse Rottemanner Tauern mod Trieben.

Ved nedkørslen mod Trieben oplevede jeg for første gang en nedkørsel på 24-25%, så det var om at have koncentrationen i orden.

Videre gik det via Bad Aussee mod Hallstatt. Det sidste stykke fra Bad Aussee er en smal, kringlet og stejl skovvej, så igen måtte koncentrationen skærpes.

Efter oplevelserne i Postojna-hullerne var det umuligt at lokke fru Jensen en tur i Dachstein-ishulerne. Men det forsøges nok en anden gang.

For at komme så tæt på Hallstatt by valgte vi at søge ind på campingpladsen i byen, så vi på gå-ben kunne nå det interessante i byen.

Fortsættes side 19

Fortsat fra side 18

Hallstatt er en af de smukkeste beliggende byer i hele Østrig, i hvert fald efter beskrivelserne at dømme.

Det vil jeg gerne skrive under på. Hallstätter See med byerne Bad Goisern og Hallstatt ligger aldeles pragtfuldt, dybt nede mellem 2,5 km høje bjerge næsten hele vejen rundt, med mange aktivitetsmuligheder ved og i nærheden af søen.

Herunder bla. besøg i Salzbergwerke.

Prisniveauet er østrigsk og til tider vanvittigt, men det må man indrette sig efter.

En makaber oplevelse er et besøg i den katolske kirke's BEINHAUS. Eksistensen heraf kan henføres til, at pladsen til kirkegården er minimal, hvorfor der tidligere (nu kremes de afdøde) ikke var plads til lade gravstederne blive ældre end max 10 år.

Herefter gravede man kranier og øvrige tiloversblivende skeletdele op, som blev henlagt i BEINHAUS. Det makabre opstår så ved, at afdødes navn og årstal skrives i panden. Bla. fandt jeg 5 familie-medlemmer af familien Wesennauer. Yngste kranie, som jeg så, var fra 1966.

Der skulle betales entre (10 ØS). Det forstærkede kun det makabre.

ØVRIGE SØER I SALZKAMMERGUT:

Egentlig var det planlagt at bruge noget tid ved St. Wolfgang ved Wolfgangsee og i Salzburg. Men tiden tillod det ikke.

Derfor gik turen forbi Mondsee og Attersee i retning af Eferding & Engelhartzell, for at følge Donau til Passau.

Vi søgte mod Freyung i Bayrischer Wald (igen med hjælp af MOBIL TOTAL) tæt på den tjekkiske grænse.

En lille by i ca. 1.000 m højde i et meget frodigt og kuperet område. Flot var der i hvert i fald.

Pladserne er som beskrevet i MOBIL TOTAL.

Fortsætter side 20

Fortsat fra side 19

En lille pudsig ting oplevede jeg ved rensningsanlægget, da vi skulle have bilen tømt og fyldt. Man udleverede her alle mulige brochurer fra byen og Bayericher Wald, samtidig med at man fik en kvittering for betalt sanitetsservice.

Som man sagde, læg denne i frontruden af bilen, så var man fri for alle mulige spørgsmål. En fiks og god ide.

TJEKKIET:

Fra Freyung gik det i retning af Lipno-søen.

Den nordlige del af søen indtil afkørslen mod Ceske Krumlov er ikke noget at råbe hurra for. Vejen hertil og de enkelte ved søen beliggende turistenheder virkede noget kedelige og nedslidte.

Måske er det anderledes i den sydlige del?

Ceske Krumlov er centrum for det Bøhmiske Universitet, og har et slot og en kirke, som minder en smule om Prag. I hvert fald var byen her i maj velbesøgt af diverse 1 dags-turister i busser og biler med tysk og østrigsk herkomst.

Her startede vore anstrengelser vedr. køb af krystalglas.

Næste stop var Ceske Budjowice (Budweiser) af især en årsag, nemlig den originale øl af samme navn.

I en mindre butik fandt vi krystalglas til den halve pris ift. de store mere turistprægede forretninger, og i tilsyneladende samme kvalitet og design.

Hold fast: for under 900 dkr. købte vi 12 vinglas, 12 ølglas, 12 dessertvinglas, 2x6 snapsglas og en stor vinkaraffel.

I vor videre færd i nordlig retning gik vejen forbi Pilzen. Pilzen Urquell skulle absolut også købes med hjem.

Herefter var målet Marianske Lazne (Marienbad).

I vor søgen for at komme ud af Pilzen by kørte vi selvfølgelig galt, og endte på hovedvejen 27 (E53) mod Tyskland, forbi Skoda-fabrikkerne.

Det var et lidt trøstesløs syn. Nok var der beskidt, som ved mange

Fortsætter side 21

Fortsat fra side 20

fabriksområder, fuld af masser af lastbiler, men nok derfor stod der ved vejkanten adskillige letlevende og faldbydende hunkøn i forskellig farve og alder.

Så tydeligt har jeg ikke oplevet i noget andet land, og så om formiddagen.

Til Marianske Lazne kom vi dog. En skøn lille by, med tydelige og velholdte præg af tidligere tids storhed.

En rigtig lille perle, til et helt anderledes prisniveau, ift. det kun ca. 25 km fjerne Tyskland. Derfor var der også mange 1-dags turister at se i byen.

Specielt var der stor søgning ved det spillende og springende springvand. En flot oplevelse. Det er ikke sidste gang, vi kommer her.

Vejen til Tyskland gik via Cheb, og herefter mod Hof, som ligeledes var omtalt i MOBIL TOTAL. Med lidt besvær fandt vi pladserne ved fritidscenteret ved søen.

Et slag mini golf som afstresning før aftensmaden var ikke så ringe endda.

THYRINGER WALD:

Fra Hof ville vi via hovedvej 90 & 88 krydse tværs igennem Thyringen mod Erfurt, og videre nord mod Altenau i Harzen (MOBIL TOTAL igen).

Vejmæssig var det den rene elendighed. Jeg tror, at de selv var klar over, for der var vejarbejde og omkørsler overalt. Det var s'gu nervepirrende at finde rundt i, men til gengæld fik vi oplevet det vældige skovområde, naturreservatet Thyringer Wald.

Der findes mange små men smukt beliggende landsbyer, typisk præget med skifer på tag og sider, som er karakteristisk for egnen. Vi oplevede også en flig af øst-vest forholdene i Tyskland. Ved en lille discount-butik ville vi handle ind. Som så mange andre steder i Thyringen var der også her en lille Imbiss med udendørs grill, hvor man reklamerede for ægte Thyringer Rostbratwurst.

Fortsætter side 22

Fortsat fra side 21

Sådan et par stykker ville vi også have. Værten og gæsterne studerede os med afstandstagende blikke, da vi i den tysk-indregistrerede 6,8 m lange camper svingede ind på parkeringspladsen.

Da jeg indledte en snak med dem, og man opdagede min herkomst, blev tonen og gemytligheden en hel andel.

Jeg kunne ikke få serveret en Thyringer Rostbratwurst uden værten specielle sennep (jeg ville have vort eget i bilen).

Min påstand, om at hans sennep måtte være den nødvendige modgift til hans grillstegte bratwurst, afvistes med bestemthed.

Men altså, det er længe siden, at jeg har smagt en så stor og vel-smagende bratwurst, og så til kun 2,5 Dm pr. stk.

HARZEN

Vi har for mange år siden (da børnene var små) været i Altenau, i en af ferielejlighederne.

Senere i vor lille første campingbus fra 78 har Harzen og Altenau været genstand for vort fornemme besøg. Sidst dog umiddelbart efter, at jernbanen med damplokomotiver til Brocken var genåbnet.

Da MOBIL TOTAL omtalte Altenau, måtte vi derhen.

Camper-pladsen ligger dejligt ugenert, 10-15 min gang fra bymidten. Her ville cykler igen have gjort underværker, i hvert fald den ene vej (nedad).

På pladsen kommer dagligt opsyn, som også opkræver p-gebyr, kursskat osv., 15 Dm. så vidt jeg husker.

Pladsen har tømme faciliteter (Sani-station) og mulighed for El.

Et tidligere Gaststätte er lukket.

Herefter var adressen Randers, med en afstikker via Flensborg.

Fortsætter side 23

Fortsat fra side 22

EFTERSKRIFT:

Den megen kørsel på kryds og tværs samt stædigheden imod at køre på motorvej (uden for Tyskland) blev undervurderet under planlægningen.

Af uforklarlige grunde blev turens længde anslået til knap 4.000 km uden for DK, men fejlmargen blev på 25 %, dvs. der blev kørt knap 1.000 km mere.

I bakspejlet blev det den megen kørsel på ikke motorveje uden for Tyskland, som gjorde, at turen måske følte længere end som så. Umiddelbart synes et dagligt gennemsnit på ca. 250 km at være passende, men trafikken, selv i Kroatien, viste sig at være mere intens end forventet. Hertil kommer vejenes beskaffenhed i Kroatien, Tjekkiet og også i Thyringen.

Det kan synes som en stor mundfuld, og det blev det delvis også, specielt for fru Jensen, som jo af konkrete årsager har svært ved at have overblik over tingene.

Turen til Plitvice søerne var mere belastende end forventet, mest pga. de kroatisk veje og trafikniveauet.

Men vi nåede stort alle mål, dog blev indholdet visse steder, især på den sidste del af turen, begrænset til et amerikansk turistniveau, dvs. vi kom, standsede, så på, tog et billede og kørte videre.

Turen igennem Tjekkiet, Østrig og Slovenien indgår i udviklingsafdelingen for fremtidige ferieplaner. Heri vil Ungarn blive tilsat som et ekstra krydderi, er jeg sikker på.

Men om det bliver næste gang, eller næste gang igen, er ikke let at vide, for Toscana og Rom spøger i kulissen.

Finn Jensen, DACF medl.nr. 456